

o. 27 04 2021
22. 04. 2021

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
ul. 17 Olsztyn, ul. Kasin 10, 1
tel. 22 43 43 43, tel. fax 22 43 43 5
e-mail: kolo@olsztyn.pl

SKO.60.9.2021

URZĄD MIEJSKI W OLECKU (SEKRETARIAT)	
wpłynęło dnia	21. 04. 2021
Nr rej.	8994/21
DEKTERACJA DECYZJA KONTROLUJĄCEGO	

Olsztyn, dnia 16 kwietnia 2021 r.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 4 w zw. z art. 151 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256), dalej „Kpa”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Bogusława Dobkowska
Członkowie - Rafał Gąsiewski
- Danuta Kocięcka

po rozpatrzeniu odwołania [redacted] od decyzji z dnia 29 grudnia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 wydanej z upoważnienia Burmistrza Olecka przez Kierownika Wydziału Gospodarki Komunalnej o odmowie uchylenia decyzji ostatecznej wydanej przez Burmistrza Olecka z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko

rozstrzygnęło
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Z akt sprawy przekazanych wraz z odwołaniem do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie wynika, iż decyzją z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 działający z upoważnienia Burmistrza Olecka Kierownik Wydziału Gospodarki Komunalnej orzekł o stwierdzeniu braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko, pow. Olecki, woj. warmińsko-mazurskie.

Pismami z dnia 22 czerwca 2020 r. [redacted]

[redacted] zwrócili się do Burmistrza Olecka z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją Burmistrza Olecka z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko. Wskazali, że o wydaniu ww. decyzji dowiedzieli się w dniu 30 maja 2020 r. oraz, że wcześniej nie wiedzieli o toczącym się w tej sprawie postępowaniu. To w ocenie wnioskodawców wypełnia przesłankę wznowienia postępowania określoną w art. 145 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem bez swojej winy nie brali udziału w postępowaniu. Wskazali również, że nie każdy śledzi obwieszczenia Burmistrza Olecka dlatego też należy przyjąć, że przedmiotowa decyzja nie trafiła do wiadomości stron. Podkreślili, że z uwagi na panującą pandemię COVID-19 kontakt z Urzędem Miasta był utrudniony oraz, że zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko społeczeństwo powinno mieć wgląd w dokumenty towarzyszące uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Podnieśli, że zgodnie z art. 3 pkt 11 ww. ustawy organ prowadzący postępowanie ma obowiązek podania informacji o toczącym się postępowaniu łącznie we wszystkich formach wskazanych w tym przepisie. Wskazali również na obawy co do negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na zdrowie mieszkańców.

Postanowieniem z dnia 03 lipca 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 organ pierwszej instancji wznowił postępowanie zakończone decyzją ostateczną wydaną przez Burmistrza Olecka z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko.

Pismem z dnia 14 września 2020 r. organ wezwał [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] o wskazanie, w oparciu o którą przesłankę z art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko uważają się za stronę postępowania oraz o wykazanie, że posiadają przymiot strony. W odpowiedzi na powyższe wezwanie w piśmie z dnia 29 września 2020 r. [REDAKTOWANE] wskazali, że uważają się za stronę postępowania, ponieważ przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie znajduje się w odległości 100 metrów od granic należącej do nich działki.

Decyzją z dnia 29 grudnia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 organ pierwszej instancji odmówił uchylenia decyzji ostatecznej wydanej przez Burmistrza Olecka z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko. W uzasadnieniu decyzji organ przytoczył przebieg postępowania oraz wskazał mające zastosowanie w sprawie przepisy prawa. Wyjaśnił, że we wnioskach o wznowienie postępowania jako przesłankę wznowienia wskazano art. 145 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, wobec czego kluczową kwestią jest ustalenie, czy wzmiankowane wnioski złożone zostały przez strony postępowania, przy czym ustalenia stron należało dokonać na podstawie stanu faktycznego i prawnego obowiązującego na dzień wydania kwestionowanej decyzji. Organ wskazał, że ustalenie stron postępowania w przedmiotowej sprawie następuje w oparciu o przepis art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wskazał również, że na wezwanie z dnia 14 września 2020 r. odpowiedzieli jedynie [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] przy czym nie udzielili wyjaśnień, od kiedy są właścicielami działki nr 188/15. Organ wyjaśnił również, że z informacji jakimi dysponuje wynika, iż dla działki nr 188/15 księgę wieczystą założono w dniu 11 lutego 2020 r. Odnośnie wnioskodawczyni [REDAKTOWANE] organ wskazał, że jest ona właścicielką działki nr 188/17, przy czym księgę wieczystą dla tej działki założono w dniu 23 czerwca 2020 r. Z powyższych względów organ uznał, że [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] w chwili wydania decyzji z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 nie byli właścicielami ww. nieruchomości. Burmistrz Olecka podał także, że [REDAKTOWANE] jest właścicielką działki nr 16 oddalonej od granic przedsięwzięcia o ok. 2100 metrów, a [REDAKTOWANE] działki nr 73/3 oddalonej od granic przedsięwzięcia o ok. 1900 metrów. Wobec tego osoby te nie posiadają nieruchomości zlokalizowanych w odległości 100 metrów od granic przedsięwzięcia. Ponadto zdaniem organu realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska na ww. działkach jak również, ww. działki nie znajdują się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. W tym zakresie organ wskazał, że eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się ze zużyciem surowców (poza wodą do mycia paneli), emisją zanieczyszczeń do środowiska (pyły, gazy), emisją hałasu czy też ścieków. Odnośnie wnioskodawców [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] organ pierwszej instancji wskazał, że osoby te były stronami w toczącym się postępowaniu. Jednakże z uwagi na to, że w przedmiotowej sprawie liczba stron przekracza 10, zawiadomienie stron o wszczęciu postępowania oraz informacja o wydaniu decyzji nastąpiło poprzez obwieszczenie, które

umieszczono na tablicy ogłoszeń w siedzibie organu pierwszej instancji. Powyższe wynikało z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wobec tego doreczenie decyzji [REDAKTION]

[REDAKTION] nastąpiło poprzez obwieszczenie z dnia 21 stycznia 2020 r. W tym stanie rzeczy organ uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzi przesłanka wznowienia postępowania, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Od tej decyzji odwołanie w przepisany terminie wnieśli [REDAKTION]

[REDAKTION] Odwołujący się wskazali, że nie każdy śledzi obwieszczenia Burmistrza Olecka dlatego też należy przyjąć, że przedmiotowa decyzja nie trafiła do wiadomości stron. Zaznaczyli, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało wystawione w dniu 17 lutego 2020 r., trudno więc szukać obwieszczenia w sytuacji, gdy brak jest informacji o wszczętym postępowaniu. Zdaniem odwołujących się organ nie dopełnił obowiązku i nie poinformował stron w należyty sposób, bowiem informacja nie została przekazana ani sołtysowi, ani nie była zamieszczona na tablicy ogłoszeń w miejscowości Kukowo, co jest niezgodne z art. 49 Kpa. Odwołujący się zwrócili uwagę, że organ w sposób opieszale prowadził postępowanie wznowieniowe oraz, że nie odniósł się w sposób wyczerpujący do treści art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Podnieśli, że osoby do których organ zwrócił się z wezwaniem z dnia 14 września 2020 r. nie odpowiedziały na nie, bowiem w wezwaniu tym organ wskazał, że w braku odpowiedzi dokona stosownych ustaleń we własnym zakresie. Zarzucili także, że organ nie uzasadnił i nie udowodnił w sposób wyczerpujący, że na działkach wnioskodawców nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska. W ich ocenie organ nie może opierać się na przewidywaniach, lecz powinien wyczerpująco udowodnić daną okoliczność. Wyrazili obawę, że planowana inwestycja może wprowadzić ograniczenia w przyszłym zagospodarowaniu działek wnioskodawców, że zaburzy ład przestrzenny, bowiem będzie negatywnie wpływała na istniejące w sąsiedztwie zabudowania siedliskowe i rozwijającą się sukcesywnie zabudowę mieszkaniową, co obniży znacznie wartość sąsiednich nieruchomości. Ponadto zamierzone przedsięwzięcie może negatywnie oddziaływać na środowisko i zdrowie ludzi oraz, że w procesie starzeniowym mogą pojawić się mikrowyładowania łukowe wywołujące pożar instalacji fotowoltaicznej. Zaznaczyli, że konserwacja paneli fotowoltaicznych będzie wymagała użycia środków chemicznych, co będzie miało negatywny wpływ na rośliny uprawne i zdrowie mieszkańców. Wyrazili również obawę, że zabudowa inna niż mieszkaniowa czy rolnicza sprawi, że tereny będące siedliskiem bobra mogą być zdegradowane, a występujący na tym terenie biotop przestanie istnieć.

Rozpatrując sprawę Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy stanowią będą przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.) - dalej „u.i.o.ś”.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 „u.i.o.ś” przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się m.in. w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 61 ust. 1 „u.i.o.ś.”).

Stosownie do art. 63 ust. 1 u.i.o.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
 - a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
 - a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,

b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,

c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,

d) prawdopodobieństwa oddziaływania,

e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,

f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Postanowienia, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;

2) 4 organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-25, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;

3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (art. 64 ust. 1 ustawy).

Postanowienie nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;

2) organu, o którym mowa w art. 78 (organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-27, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;

3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (art. 64 ust. 1 u.i.o.ś.).

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 u.i.o.ś.). Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 u.i.o.ś.). Dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienione są w art. 74 ust. 1 ustawy. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (art. 84 ust. 1, 1a i 2 u.i.o.ś.).

Rodzaje przedsięwzięć, które wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), zwane dalej rozporządzeniem. Zamierzone przedsięwzięcie polega na budowie elektrowni fotowoltaicznej do 4,5 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą o mocy na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko, pow. Olecki, woj. Warmińsko-mazurskie. Powierzchnia terenu, na którym planuje się wykonanie inwestycji wynosi ok. 9,5 ha. Planowane w niniejszej sprawie przedsięwzięcie mieści się w katalogu określonym w § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz.1839). Zgodnie z tym przepisem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynową, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a, tj. obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Zgodnie z art. 74 ust. 3a u.i.o.ś. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 74 ust. 3a u.i.o.ś.).

Zgodnie z art. 49 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, dalej Kpa Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 49 § 2 Kpa).

Stosownie do art. 145 § 1 pkt 4 Kpa, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu.

Wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a i art. 145b następuje tylko na żądanie strony (art. 147 Kpa).

Podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania. Termin

do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji (art. 148 § 1 i 2 Kpa).

Stosownie do art. 149 Kpa:

§ 1. Wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia.

§ 2. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

§ 3. Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia.

§ 4. Na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie.

Organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji (art. 150 § 1 Kpa).

Organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

1) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, albo

2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a, art. 145aa lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. (art. 151 § 1 Kpa).

W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylć decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylł tej decyzji (art. 151 § 2 Kpa).

Uchylecie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3-8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat (art. 146 § 1 Kpa).

Nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej (art. 146 § 2 Kpa).

Skład orzekający Kolegium wskazuje, że w wyniku wznowienia postępowania zapaść może: 1) decyzja odmawiająca uchylecia decyzji dotychczasowej, w sytuacji gdy organ ustali brak podstaw wznowieniowych, 2) decyzja uchylająca decyzję dotychczasową i orzekająca na nowo o istocie sprawy, 3) decyzja stwierdzająca wydanie zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa.

Decyzja odmawiająca uchylecia decyzji dotychczasowej powinna zapaść wtedy, gdy organ stwierdzi, że podana podstawa wznowieniowa w rzeczywistości nie wystąpiła. W realiach niniejszej sprawy podstawą wznowieniową była przesłanka określone w art. 145 § 1 pkt 4 Kpa, tj. strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Zatem wydanie decyzji o odmowie uchylecia decyzji dotychczasowej byłoby uzasadnione wtedy, gdyby organ ustalił, że podanie o wznowienie postępowania wniósł podmiot niebędący stroną (por. wyrok NSA z 19.10.2011 r., sygn. akt II OSK 1406/10, wyrok NSA z 14.03.2012 r., sygn. akt II OSK 2509/10) lub gdyby wprowadzie podanie wniosła strona, lecz brak jest podstaw do przyjęcia, że strona pozbawiona została możliwości brania udziału w postępowaniu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w realiach niniejszej sprawy zastosowanie znajdzie art. 49 Kpa, do którego wprost odsyła art. 74 ust. 3 u.i.o.ś. Z akt niniejszej sprawy wynika bowiem, że liczba stron postępowania przekracza 10. W takiej sytuacji zawiadomienie stron o czynnościach organu oraz doręczenie decyzji następuje w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

„Istotą instytucji doręczenia w drodze publicznego ogłoszenia określonej w art. 49 k.p.a. jest, o ile przepisy szczególne na to zezwalają, zawiadamianie stron o wydanych decyzjach i innych czynnościach organów administracji w drodze publicznego obwieszczenia lub w inny zwyczajowo

przyjęty w danej miejscowości sposób. W takim przypadku doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od daty publicznego ogłoszenia. Rozwiązanie przyjęte w art. 49 k.p.a. jest rozwiązaniem ekstraordynaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami danego aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie” – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 marca 2010 r., sygn. ak II OSK 45/10.

Przepis szczególny, na podstawie którego dochodzi do zawiadomienia stron w trybie art. 49 § 1, może w ogólny sposób wskazywać na możliwość lub obowiązek podania do publicznej wiadomości w drodze publicznego obwieszczenia. W takim przypadku dopuszczalne jest wykorzystanie wszystkich lub niektórych form podania do publicznej wiadomości wskazanych w art. 49 § 1 (Przybysz Piotr Marek, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2021). Jeżeli przepis szczególny nie stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zawiadomienia o decyzji lub innych czynnościach w określonej formie, organ ten ma swobodę doboru formy zawiadomienia, kierując się przy tym potrzebą wybrania takiej formy, która w największym stopniu zapewnia efektywne i prawidłowe zapoznanie się z treścią zawiadomienia przez zainteresowanych w możliwie najkrótszym czasie. Nie ma przeszkód, aby organ administracji publicznej zastosował więcej niż jedną formę spośród wymienionych w art. 49 (Jaśkowska Małgorzata, Wilbrandt-Gotowicz Martyna, Wróbel Andrzej, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany. LEX/el. 2020). Przepis art. 74 ust. 3 u.i.o.ś. nie wskazuje formy, w jakiej organ jest obowiązany do zawiadomienia o decyzji lub innych czynnościach, wobec tego przyjąć należy, iż dopuszczalne jest zastosowanie jednej z form przewidzianych w tym przepisie, niektórych z nich, lub wszystkich. W realiach niniejszej sprawy obwieszczenie z dnia 03 grudnia 2019 r. o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Olecku oraz zamieszczone na stronie Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Olecko. Z kolei obwieszczenie z dnia 21 stycznia 2020 r. o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Olecku. Wobec powyższego Kolegium stwierdza, że zarzut naruszenia przez organ art. 49 Kpa jest nieuzasadniony.

Przypomnieć należy, iż wniosek o wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie złożyli [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] Spośród ww. osób przymiot stron postępowania nie przysługuje jedynie [REDAKTOWANE] o czym niżej. Pozostałym osobom przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze w odległości 100 m od granic terenu planowanego przedsięwzięcia. Nie można zgodzić się z organem pierwszej instancji, że przymiotu strony w niniejszym postępowaniu nie posiadają [REDAKTOWANE] we wniosku o wznowienie postępowania wskazali na należącą do nich działkę nr 188/15, a [REDAKTOWANE] – na działkę nr 188/17. Rację ma organ, że ustalenia stron należało dokonać na podstawie stanu faktycznego i prawnego obowiązującego na dzień wydania kwestionowanej decyzji. Wskazać również należy, iż z analizy treści ksiąg wieczystych działki nr 188/15 i nr 188/17 wynika, że [REDAKTOWANE] nabyli działkę nr 188/15 w dniu 05 lutego 2020 r., zaś [REDAKTOWANE] działkę nr 188/17 – w dniu 16 czerwca 2020 r., a więc już po tym, jak decyzja organu z dnia 21 stycznia 2020 r. znak: GKO.6220.22.2019 weszła do obrotu prawnego (21 styczeń 2020 r. – data doręczenia decyzji inwestorowi). Nie mniej [REDAKTOWANE] są współwłaścicielami działki nr 188/10, która to działka znajduje się w obszarze w odległości 100 m od granic terenu planowanego przedsięwzięcia. Wobec powyższego osoby te, podobnie jak

posiadły przymiot stron w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działkach nr 195, 194/3, 194/4, 191/2 w miejscowości Kukowo, gm. Olecko. Brak jest jednak podstaw do przyjęcia, że ww. osoby pozbawione były możliwości udziału w prowadzonym postępowaniu. Jak już wyżej wskazano, w przedmiotowej sprawie zastosowanie miał art. 49 Kpa, zatem zawiadomienie stron o czynnościach organu oraz doręczenie decyzji następuje w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. W realiach niniejszej sprawy organ pierwszej instancji zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania oraz doręczenia decyzji dokonał w formie publicznego obwieszczenia. W ocenie składu orzekającego Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji w zakresie zastosowania art. 49 Kpa było prawidłowe, co wyjaśniono powyżej. Okoliczność, że pomimo prawidłowego zawiadomienia i doręczenia decyzji w trybie art. 49 Kpa, strona postępowania nie wiedziała o toczącym się postępowaniu oraz o wydaniu decyzji, nie może jednak prowadzić do wniosku, że strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Z tego względu Kolegium stwierdza, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła przesłanka, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 4 Kpa.

Odnosnie zaś wskazać należy, iż ww. osoby są właścicielami działek o numerach odpowiednio 16 i 73/3. Działka nr 16 znajduje się w odległości ok. 2100 m, zaś działka nr 73/3 w odległości ok. 1900 metrów od granic terenu planowanego przedsięwzięcia. Wobec tego warunkiem uznania tych osób za strony niniejszego postępowania byłoby mające oparcie w materiale dowodowym ustalenie, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia będzie mogło wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu należących do ww. osób nieruchomości lub, że w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska na należących do tych osób nieruchomościach. Analiza akt przedmiotowej sprawy nie pozwala jednak na przyjęcie, że wskutek eksploatacji planowanego przedsięwzięcia może dojść do ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości należących do lub do przekroczenia standardów jakości środowiska na należących do tych osób nieruchomościach.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z emisją zanieczyszczeń do powietrza, w tym pyłów i odorów. Funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie w zasadzie jedynie z emisją hałasu oraz pola elektromagnetycznego. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że w ramach planowanej inwestycji nie przewiduje się zastosowania nawiewowego systemu chłodzącego z użyciem wentylatorów, które mogłyby być emitorem hałasu (chłodzenie paneli odbywać się będzie w sposób naturalny przez obieg powietrza atmosferycznego) oraz, że elementem wytwarzającym hałas (60dB) będzie transformator, który jednak zostanie umieszczony w kontenerze oraz falowniki (inwentery) o mocy akustycznej wynoszącej 18-25 dB. Obudowa kontenera stanowi izolację akustyczną, wobec czego hałas pochodzący z transformatora będzie ograniczony do max. 25 dB. Według autora karty wskutek eksploatacji przedsięwzięcia nie dojdzie do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu emitowanego do środowiska.

Odnosnie zaś pola elektromagnetycznego wskazać przyjdzie, iż źródłem tego promieniowania będzie przede wszystkim stacja transformatorowa. W transformatorze dochodzić będzie do przetworzenia napięcia z niskiego na średnie do 15 kV lub 20 kV. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że silne pole magnetyczne stanowiące istotę działania transformatora zawiera się w jego rdzeniu. Transformator zostanie umieszczony w kontenerze, który stanowić będzie izolację dla pola elektromagnetycznego, wobec czego pole jedynie w postaci szczątkowej wydostaje się na zewnątrz. Natomiast pole elektryczne będzie całkowicie ekranowane przez metalową, uziemioną obudowę transformatora. Nie nastąpi przekroczenie dopuszczalnych wartości natężenia pola

elektrycznego oraz wartości natężenia pola magnetycznego nawet w bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji. Przedsięwzięcie będzie spełniać wymagania w zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Nie sposób zatem przyjąć, przy uwzględnieniu ww. odległości oraz rozmiaru i charakteru planowanego przedsięwzięcia, że jego oddziaływanie będzie mogło wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu należących do ww. osób nieruchomości lub, że poza terenem planowanej inwestycji dojdzie do przekroczenia standardów jakości środowiska. Wobec tego skład orzekający Kolegium stwierdza, że [REDAKTOWANE] nie przysługuje status strony w przedmiotowym postępowaniu.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów odwołania Kolegium wskazuje, że decyzja o odmowie uchylenia decyzji dotychczasowej nie stanowi rozstrzygnięcia co do istoty sprawy (art. 151 § 1 pkt 1 Kpa). Wydanie tej decyzji jest bowiem następstwem ustalenia przez organ braku podstaw wznowieniowych, co wyłącza dopuszczalność rozstrzygnięcia o istocie sprawy. Ustalenie to pozbawia bowiem organ możliwości przystąpienia do oceny decyzji dotychczasowej, a w szczególności oceny, czy zapadła ona z naruszeniem prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 maja 2010 r., sygn. akt II OSK 768/09).

Kolegium wskazuje, że konsekwencją ustalenia, iż w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła przesłanka wznowienia postępowania określona w art. 145 § 1 pkt 4 Kpa, jest utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji o odmowie uchylenia decyzji dotychczasowej. Z przytoczonych powodów Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozstrzygnęło jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna, nie służy od niej dalszy środek odwoławczy.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, wynosi 200 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wnioski o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

-
-
-

Otrzymują:

1. Strony i uczestnicy postępowania – obwieszczenie w trybie art. 49 Kpa.
2. Burmistrz Olecka (z aktami sprawy).

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie,
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olecku,
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Augustowie.